

[Madsen-Mygdal.]

Minister mod en saadan Tankegang, for saadan noget har en vis Tilbøjelighed til at blive gensidigt. Derfor synes jeg, at den højtærede Minister, naar Rigsdagen viser ham den Tillid at vedtage en saadan Lov, der lægger hele Importreguleringen i et enkelt Kontors Hænder, ogsaa skulde vise Rigsdagen den Tillid, at han ikke er bange for at komme tilbage til Rigsdagen igen med et forholdsvis kort Varsel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg maa sige, at vi fra vor Side har Grund til at føle os brøstholdne over den Optræden, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udviser her i Dag. Det er det ærede Medlem, der har ført os ind paa den nævnte Vej; det er ikke med Urette, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gentagne Gange har fremhævet den store Andel, som det ærede Medlem har i, at vi nu har den Valutaordning, vi har. Jeg skal ikke fordybe mig i Aarsagerne til, at det ærede Medlem førte os ind paa denne Vej; det ærede Medlem gik ind sammen med sit Parti — det næststørste her i Rigsdagen — for en saadan Ordning.

Efter en Maanedes Forløb kommer det ærede Medlem nu og slaar fra paa et afgørende Punkt, hvor det ærede Medlem saare vel ved, at det er umuligt, at vi andre kan følge ham. Det ærede Medlem ved, at Nationalbankens Direktion, og at Privatbankernes Direktører har erklæret, at det er umuligt at følge det ærede Medlem paa den Vej, som han her foreslaar, at vi ikke kan faa denne fri Notering, naar vi samtidig erklærer, at vi vil følge Sterling. Det ærede Medlem ved, at den Noteringsordning, der finder Sted paa Stockholmbørsen, i nogen Henseende ikke adskiller sig fra den, vi nu har her i København. Der kommer i Dag i Stockholm 2—3, man kan sige, sammensvorne Bankdirektører sammen og taler om Valutaen, og saa laver de maaske en Handel om Valutaen, og den næste Dag kan Riksbanken gaa hen og notere, at i Gaar var de private Bankdirektører enige om det, og saa sætter vi det til Kursen. Jeg synes, den Maade, hvorpaa Kursen sættes her i København er meget, meget mere ærlig og reel.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kan jeg heller ikke forstaa det ærede Medlems Optræden, men det ærede

Medlem Hr. Holstein aabnede jo et Perspektiv, da han nævnte Shillingkronen og sagde Told. Vil de Herrere virkelig slaa Kronen yderligere 10 pCt. ned under Sterling, saa sig det ærligt og rent ud, det er der intet i, men nu synes jeg ikke, det ærede Medlem spiller ærligt Spil overfor os, som i alle Henseender har fulgt ham i denne Sag.

Maa jeg gøre en eneste Bemærkning til. Forleden Aften udtalte i det franske Deputeretkammer fhv. Konsejlspræsident Laval til Senatets Medlemmer af Oppositionen: Mine Herrere! Bekæmp Deres politiske Lidenskaber, tænk paa Fædrelandet! Jeg vil anmode det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal om at tænke paa disse Ord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og har derfor heller ikke bestridt, at den nuværende valutapolitiske Ordning er et værdifuldt handelspolitisk Vaaben. Naar man ikke vil benytte Valutapolitikken til at skaffe øgede Eksportindtægter og dermed lette Rentebyrden, er det klart, at man maa lægge Tyngdepunktet i at begrænse Importen, og at dette naas ved denne Ordning, og at det yderligere er et meget virksomt handelspolitisk forsvarsmæssigt Vaaben, er saa indlysende, at jeg er tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem i, at det er hurtigere og virksomhedsfuldere, end en Forhøjelse af Toldtarifferne vilde være, handelspolitisk set. Det, jeg har hævdet, er, at hele denne Ordning ikke kan danne et fremtidigt, et varigt Grundlag for Tilrettelæggelse af nye Handelstraktater mellem Danmark og andre Lande. Naar vi skal gaa til nye Handelstraktatforhandlinger, er dette ikke et Gensidighedsgrundlag, hvorpaa der kan skaffes en ny varig handelstraktatmæssig Ordning. Det er det eneste, jeg har fremhævet.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at det, vi opnaar ved den nuværende 18,16-Politik, er blot det negative, at vi slipper for alle de Ulykker og Kalamiteter, som vilde have været Følgen for dansk Erhvervsliv og i Særdeleshed for Landbruget, hvis vi havde fastholdt den store Krone, da Sterling nedsattes. Men vi opnaar ikke at faa forøget Eksportindtægten for vore eksporterende Erhverv, saaledes som England ved sin Valutapolitik har opnaaet for sine eksporterende Erhverv. Det er den store Forskel, at vi kun har opnaaet noget negativt, men ikke har opnaaet de positive Fordele af vor Valutapolitik, som